

говори и рече му: Ей, Господи, но и пестата отдолу подъ трпезж-тѣ ядѣть отъ 29 трошицы-тѣ на дѣца-та. И рече ѿ: За тази рѣч, иди; бѣсъ-тѣ излѣзе изъ дѣ- 30 щерѣкъ ти. И като отиде у дома си, на- мѣри че бѣсъ-тѣ бѣ излѣзъ, и дѣшера 31 и легнѣла на постелка-тѣ.
 И ^апакъ като излѣзе изъ прѣдѣлы-тѣ Тирскы и Сидонскы, дойде къмъ море-то Галилейско, между прѣдѣлы-тѣ Декапол- 32 скы. И ^бдовождать му едного глухъ и 33 гажнивъ, и молятъ му ся да възложи рѣ- 34 къ на него. И като го зѣ на странѣ отъ 35 народъ-тѣ, вложи пърсты-тѣ си въ уши-тѣ 36 му; ^и и като плюнж, похванж го по язы- 37 къ. И ^впогледихъ на небе-то, ^гвъздъхнж, 38 и казува му: Еффлæ, сирѣчъ, Отвори ся. 39 И ^дтозъ часъ си отворихъ уши-тѣ му; и 40 развърза ся върска-та на языкъ-тѣ му, и 41 говорѣше чисто. И ^езаржча имъ да не 42 кажатъ *това* никому; но колкото имъ той 43 заржваше, толкозъ повече тѣ проповѣду- 44 вахъ; И удивлявахъ ся твърдѣ много, и 45 думахъ: Всичко добрѣ прави; и глухи-тѣ 46 прави да чуїжтъ, и нѣмы-тѣ да говорятъ.

ГЛАВА 8.

1 Прѣзъ онѣзи дни, ^апонеже бѣше прѣмно- 2 го народъ, и нѣмахъ що да ядѣть, при- 3 зва Иисусъ ученици-тѣ си, и казува имъ: 4 Жаль ми е за народъ-тѣ, защото три дни 5 вече стоятъ при мене, и нѣматъ що да 6 ядѣть; И ако ги распуснахъ гладни по до- 7 мове-тѣ имъ ще прѣмалѣжтъ по пътъ-тѣ; 8 защото нѣкои отъ тѣхъ сѫ дошли отъ да- 9 лечь. И отговорихъ му ученици-тѣ; Отъ 10 дѣ ще може да ги насыти нѣкой съ хлѣбъ 11 тукъ въ пустынѣ-тѣ? И ^впопытавъ ги: Колко хлѣба имате? А тѣ рекохъ: Седмъ. 12 И повелѣ на народъ-тѣ да наѣдатъ на земїж-тѣ; и като зѣ седмъ-тѣ хлѣба бла- 13 годари, и прѣломи, и даваше на учени- 14 ци-тѣ си да сложатъ, и сложихъ прѣдѣлъ 15 народъ-тѣ. Имахъ и малко рыбички; и ^гблагослови, и рече да сложатъ и тѣхъ; 16 И ядохъ и насытихъ си, и дигижахъ о- 17 стакти отъ укурухи, седмъ кошици. А 18 онѣзи които ядохъ бѣхъ до четвъти 19 тици; и распуснахъ ги.
 И ^атутакси влѣзе въ ладіж-тѣ съ уч- 20 еници-тѣ си, и дойде въ Даимануен- 21 скы-тѣ страни, и ^бизлѣзохъ Фарисей-тѣ, 22 и начинихъ да му правяятъ пытанія, и 23 като го искушавахъ, ищѣхъ отъ него 24 знаменіе отъ небе-то. А той въздъхнж 25 отъ сърдце и рече: Защо тойзи родъ ище

значеніе? Истина ви казувамъ: Нѣма да 26 си даде на тойзи родъ знаменіе. И остави 27 ги, и влѣзе пакъ въ ладіж-тѣ, и минж 28 отвѣждъ.
 Но ^азабравихъ ученици-тѣ да земжтъ 29 хлѣбъ, и нѣмахъ съсъ себе си въ ладіж- 30 тѣ освѣнъ единъ хлѣбъ. И ^бзаржча имъ 31 и каза: Глѣдайте, пазѣте ся отъ квасъ-тѣ Фарисейскы и отъ квасъ-тѣ Иродовъ. 32 И размѣшливахъ помежду си и думахъ: 33 *Tova e защото хлѣбове нѣмамы.* А Иисусъ 34 разумѣ, и рече имъ: Защо размѣшливате че хлѣбове нѣмате? ^вНе разбираете ли нито разумѣвате? Още ли имате сърд- 35 це-то си окаменено? Очи имате и не видите ли? и уши имате и не чуете ли? 36 и не помните ли? ^гКогато прѣломихъ петь-тѣ хлѣба на петь-тѣ тысици, колко 37 кошове пѣлини съ укурухи дигижхте? Ка- 38 зуватъ му: Дванадесетъ. И ^дкогато седмъ- 39 тѣ на четыри-тѣ тысици, колко кошици 40 пѣлини съ укурухи дигижхте? А тѣ реко- 41 хъ: Седмъ. И казуваше имъ: ^еКакъ не разумѣвате?
 И идува въ Виесаидж: и довождать му 42 едного слѣпъ и примолювать му ся да 43 си прикосне до него. И хванж слѣпъ-тѣ 44 за рѣжъ, та го изведе вънъ отъ село-то, 45 и ^вкато плюнж на очи-тѣ му, възложи 46 на него рѣжъ, и пыташе го, види ли нѣщо, 47 И той прогледа и казуваше: Виждамъ 48 человѣцы-тѣ, като че виждамъ дървета 49 да ходятъ. Послѣ пакъ възложи рѣжъ-тѣ 50 си на очи-тѣ му, и направи го да прогледа; 51 и възстанови ся *зрѣніето му*, и видѣ всич- 52 ки-тѣ чисто. И испрати го въ домъ-тѣ му, 53 и казуваше: Нито въ село-то да влѣзешъ, ^гнито нѣкому въ село-то да кажешъ *това*.
 И ^аизлѣзе Иисусъ и ученици-тѣ му по села-та на Кесаріѣ Филипповѣ, и изъ 54 пътъ-тѣ пыташе ученици-тѣ си, и казуваше имъ: Кого мя казувате человѣци- 55 тѣ че съмъ. А тѣ отговорихъ: ^бИоанъ Кръстителъ; други пакъ Илія; а други 56 единъ отъ пророци-тѣ. И той имъ казува: 57 Но вы кого мя казувате че съмъ? И от- 58 говори Петър и рече му: Ты си ^вХри- 59 стосъ. И ^гзарѣти имъ да не казувать никому за него.
 И ^аначинъ да ги учи *това*, че Сынъ 60 человѣческия трѣбва много да пострада, 61 и да бѫде отхвърленъ отъ старѣшини-тѣ 62 и първосвѧщенници-тѣ и книжници-тѣ, и 63 убитъ да бѫде, и слѣдъ три дни да въс- 64 кръсне. И говорѣше слово-то явно. А Петър 65 го зѣ на странѣ, и начинъ да му запрѣ- 66 щава. А той като ся обѣрихъ и видѣ уч-

^a Мат. 15; 29.^b Мат. 9; 32. Лук. 11; 14.^c Гл. 8; 23. Іоан. 9; 6.^d Гл. 6; 41. Іоан. 11; 41. 17; 1.^e Іоан. 11; 33, 38.^f Мас. 35; 5. 6. Мат. 11; 5.^g Гл. 5; 43.^a Мат. 15; 32.^b Мат. 15; 34. Гл. 6; 38.^c Мат. 14; 19. Гл. 6; 41.^d Мат. 15; 39.^e Мат. 12; 38. 6; 1. Іоан. 6; 30.^f Мат. 16; 5.^g Мат. 16; 6. Лук. 12; 1.^a Мат. 16; 7.^b Гл. 6; 52.^c Мат. 14; 20. Гл. 6; 43. Лук.^d 9; 17. Іоан. 6; 13.^e Мат. 15; 37. Ст. 8.^f Гл. 6; 52. Ст. 17.^g Гл. 7; 33.^a Мат. 16; 13. Лук. 9; 18.^b Мат. 14; 2.^c Мат. 16; 16. Іоан. 6; 69.^d 11; 27.^e Мат. 16; 20.^f Мат. 16; 21. 17; 22. Лук.^g 9; 22.